Een soort van bisschopsconferentie hebben de Evangelischen in de Eisenacher conferentie, die om de twee jaren samenkomt, waarin de Evangelische kerkregeeringen in Duitschland vereenigd zijn. Doch al heeft die conferentie tot stand gebracht dat men een gemeenschapelijke bededag, dat men een gerevideerde Bijbelvertaling en een gemeenschappelijke Catechismustext kreeg, toch is zij niet in staat bindende besluiten te nemen, en wendt zij zich ook nooit tot het Evangelische volk.

Wel hebben ook de Evangelischen hunne vergaderingen van den Evangelischen bond, doch deze hebben bij lange na niet de beteekenis van de partijdagen der Roomschen.

Dit alles wordt gevoeld. En daarom ziet men uit naar een krachtige organisatie welke tegen die der Roomschen opgewassen is.

Of men die in den rechten weg zoekt, hopen wij in een volgend artikel uit een te zetten.

(Slot volgt.)

Perzië. Overgang der Nestorianen tot de Grieksche kerk.

Sedert de 5de eeuw woonden in Perzië Nestoriaansche Christenen. Nestorius leerde het z.g *adoptianisme*, waarin gesteld wordt dat Christus alleen door aanneming (adoptie) de zoon van God werd, en dat er derhalve geen gemeenschap bestond tusschen zijn menschelijke en goddelijke eigenschappen. Zij werden uit de kerk gebannen, omdat zij Maria niet als „Moeder Gods" wilden vereeren. De Jezuieten hebben vele pogingen in het werk gesteld, om hen in den schoot der Roomsche kerk te leiden, het geen gedeeltelijk is gelukt. Zij die voor Rome gewonnen werden, kregen den naam van Thomas-Christenen. Zij bleven de vereering van Maria verwerpen, volgden den Griekschen ritus en verbraken eerlang den band die hen met Rome verbond. Door de Turken werd in 1846 in het gebied van Kurdistan, een waar bloedbad aangericht, maar toch hielden zij stand. Ook in Perzië hadden de Nestorianen zware vervolgingen te lijden, zoodat zij versmolten tot een 30,000 zielen. Amerikaansche en Engelsche Protestantsche zendelingen gingen onder de Nestorianen werken, met het doel om de schier verstorven kerk tot nieuw leven te wekken. Deze zendelingen stichtten scholen, zij verspreidden den Bijbel, in de landstaal overgezet, zonder van de Nestorianen te eischen, dat zij tot het Protestantisme zouden overgaan.

Van lieverlede zijn de Russen meer invloed gaan uitoefenen in Perzië dan de Engelschen. De Nestorianen hebben ingezien, dat zij door Russischen invloed meer zouden beschermd worden tegen Mohammedaansch fanatisme, dan wanneer zij bij Engeland heil zochten. De 300.000 Armeniërs die door de Turken in den laatsten tijd vermoord werden, konden de Nestorianen doen zien, dat het hebben van een machtig beschermer niet overtollig kon genoemd worden. Thans is de overgang van de Nestorianen tot de Grieksch-orthodoxe kerk een vol dongen feit geworden. In 1898 ging hun bisschop tot de Russische kerk over en kuste de heiligenbeelden, terwijl later de meeste Nestorianen zijn voorbeeld volgden. Er waren er echter, die zich aan de Engelsche en Amerikaansche zendelingen bleven aansluiten. Of deze nog de oude Nestoriaansche kerk willen blijven openbaren, of tot de Presbyteriaansche kerk zijn overgegaan, is ons niet bekend. Maar in elk geval is de Nestoriaansche kerk zoo goed als verdwenen, en de enkele overblijvenden zullen alleen als een kerkelijke curiositeit beschouwd kunnen worden, gelijk de Samaritanen in Palestina, die zich alleen door Engelsch geld kunnen staande houden of liever een kwijnend bestaan voortsleepen.

Het is onze overtuiging, dat men, om zich staande te kunnen houden tegenover machten als de Russische kerk en het Mahomedanisme, een sterke wapenrusting noodig heeft, dan het Nestorianisme biedt.

Gemengd nieuws.

In Duitschland is men gewoon nieuw gebouwde schepen met de formule die bij den Christelijken doop gebruikt wordt, te doopen. Velen zien daarin eene profanie of een misbruik van het heilige. Zoo schrijft de *Kerkbode van Elzasz-Lotharingen* dat daar waar het Christelijk gevoel zich krachtig doet gelden, men van zelf tegen dit gebruik moet protesteeren. Men moge daarbij geen spot met de heiligheden Gods bedoelen, toch wordt men er pijnlijk door aangedaan. Het is te hopen dat men in de officieele wereld met de dusver gevolgde gewoonte breken zal.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

OP HET HOF.

XXXVIII.

Dicht bij de brug over de Huidenvetterssloot, die als onnoodig en lastig onlangs is gedempt, hield het tweetal stil voor een lage hardsteenen poort, nabij de plek, waar veel later het huis van den dichter Bilderdijk heeft gestaan. Boven de poort stond met zwart en rood geschilderde letters: „t Smeerenburger Hofje."

Door een lange gang, welker deur open stond, kwamen ze op een plaats met boomen en gras beplant, wat in deze streken zeldzaam was. Op dat echter straatjongens en anderen geen vernieling zouden aanrichten, stond er een waarschuwing aan een paal bij: „Geen publycque toegang." De groene hof was ongeveer door een rij lage huisjes elk met twee ramen met kleine ruitjes, en een deur met een klopper er op. Al de deuren zagen zwart en gingen in twee deelen open; al de ramen waren groen, en prijkten met potten bloemen, verder belett'en ondergordijntjes naar binnen te zien, en 't was er zoo stil, als ware heel 't Smeerenburger Hof uitgestorven en begraven.

Dat bleek echter anders te wezen. Want toen Geertje's geleidster had aangeklopt aan de deur van een huisje, vlak over de pomp, 't eenige dat aan elke zij der deur twee ramen had, werd weldra geopend en verscheen een vrouw, van naar gissing vijftig jaar. Zij droeg een donkerkleurige japon, een helderwit boezelaar en een nog witter neepjesmuts, die een zeer vriendelijk gezicht omkranste. Geertje zag dadelijk, dat die vrouw een zuster van haar geleidster moest zijn, maar ook dat zij in voorkomen en uiterlijk van dezen veel verschilde. Zij was de „moeder" van 't Hofje, d. w. z. degeen die het toezicht hield over de bewoonsters, een twintigtal oude vrouwen, van welke echter thans geen te zien was.

Uit het gesprek, dat nu tusschen de beide zusters volgde, werd Geertje duidelijk, waarom zij hierheen was gebracht. Dat dit niet kon zijn om op het hofje besteed te worden had zij dadelijk begrepen. Daarvoor was zij te jong, en bovendien zou zij 't vooruitzicht min aangenaam hebben gevonden. Doch 't had haar reeds verwonderd, dat de „moeder" in eigen persoon opendeed, en zij vernam dan ook weldra, dat het meisje, 'twelk bij moeder had gediend, vertrokken was, en haar nieuwe vriendin nu poogde Geertje de ledige plaats te doen innemen. Zij moest een en ander vertellen, en 't s'ot van de zaak was, dat zij morgen om „uitsluitsel" zou komen, en met een hoopvol hart heenging. Wel was het vooruitzicht om bij een hofjesmoeder te dienen, voor wie wat levenslustig viel niet aanlokkend, maar Geertje bevond zich in een zielstoestand, waarin een stille, rustige omgeving haar 't meest welkom was.

En zulk een bood een hofje voorzeker. Dergelijke inrichtingen behoorden gewis tot de beste, die onze vaderen gesticht hebben; tegenwoordig worden er trouwens nog wel gebouwd. De bedoeling was, om ouden menschen, die niet genoeg hadden om van te leven, de gelegenheid te geven, hun laatste dagen rustig te slijten. Dikwijls kreeg men nog eenig geld er bij wekelijks, of wel levensmiddelen en brandstof. Zoo werden fatsoenlijke lieden, vooral vrouwen, voor armoe bewaart, en hadden ze een „oud leven" gelijk men dat noemde.

Het Smeerenburger Hof had echter een leelijken naam zult gij zeggen. Doch laat mij u zeggen, dat dit toen der tijd niet zoo klonk als nu. 't Woord „smeer" werd voor „vet" vaak gebruikt, gelijk ge onder anderen uit onze Statenvertaling van den Bijbel zien kunt. Maar daarbij had de naam een zeer begrijpelijke oorsprong.

Ge moet weten, dat onze vaderen, die kloeke mannen waren, ook ter walvischvangst voeren. Om deze dieren te vangen kon men natuurlijk niet terecht in onze slooten en meren, maar moest de noordelijke zeeën opzoeken. In de wateren ten noorden van Scandinavië ving men den walvisch, doch met het spek hierheen te varen ging moeilijk, wijl de reis te ver was. Zoo had men dan op de eilanden, die Spitsbergen heeten, een dorp of stad aangelegd van enkel houten huizen, of loodsen. Daar werd het spek heengebracht, gekookt en de traan verkregen, die dan scheep ging naar Nederland. De stad heette Smeerenburg, een zeer gepaste naam. 's Winters was het er doodstil, zomers heel druk.

Nu had te Amsterdam een reeder gewoond, die schepen uitzond ter walvischvangst, en veel geld daarmee had verdiend. Een deel van dit geld had hij afgezonderd om daarvoor een hofje te stichten. „Gij begrijpt nu wel, hoe het „Smeerenburger Hof" aan zijn naam kwam. Later toen de inkomsten minderden, wijl de walvischvangst al minder opbracht — dat was lang na den dood des stichters — kon het Smeerenburger Hofje niet op zichzelf blijven bestaan, daar het voor een deel zijn inkomsten had uit hetgeen die vaart opbracht. Het Hofje is toen met een ander vereenigd, wat goedkooper uitkwam, doch de naam verdween daarbij.

Toen Geertje den volgenden dag terugkwam, vernam zij tot haar blijdschap, dat de zaak in orde was, en zij — waartoe vooral het goed getuigenis van den kapitein had meegewerkt — in dienst kon treden. „De Heere geve, dat ge hier lang blijft, en we elkaars lasten mogen dragen" voegde de moeder er bij, na het meisje gezegd te hebben hoe de zaken stonden.

Wat Geertje reeds uit velerlei had begrepen, werd haar nu geheel duidelijk, namelijk dat de twee zusters veel van elkaar verschilden en dat de hofjesmoeder een vrouw was, die in des Heeren vrees leefde. Nog nooit was Geertje zoo in een dienst ontvangen en het verblijdde haar, dat de Heere God 't zoo had geleid. Temeer nu zij juist in een toestand was, waarin een wereldsche omgeving haar zeer zou hebben gehinderd. Ze kon zelfs niet nalaten dit even te laten merken, waarop de moeder zei: „Indien gij ook den Heere vreest, mijn kind, doet het mij dubbel genoegen dat ge hier gekomen zijt. Want er zijn niet vele dienstboden, die God vreezen."

Weldra begon Geertje haar nieuwe taak, die niet moeielijk was. Veelal moest zij zonder eenig opzicht werken, want hoe stil het hofje ook was, en hoe afgescheiden van alle straatrumoer, er viel toch voor de moeder alle lei te doen, en zelfs was 't niet altijd gemakkelijk de rust tusschen de bewoonsters te bewaren.

AAN VRAGERS.

. . . . We meenen reeds vroeger gezegd te hebben, dat de uitspraak *Syrier* verkeerd is; 't moet wezen *Syriër* (van Syrië). Wel zegt men *Arabier* (van Arabië) maar dat deugt ook niet, en moet wezen Arabiër, gelijk onze vaderen ook schreven. We zeggen niet *Indier*, *Armenier*, maar *Indiër*, *Armeniër*, en dat is ook de eenige uitspraak die natuurlijk en goed heeten kan. We hebben hier den naam van een *land* met daarachter *er*, dat een persoon aanduidt. Wel is er ook een uitgang *ier*, die dat doet, maar dien vindt men niet bij Syriër en Arabiër, want de landen heeten *niet* Syr en Arab.

CORRESPONDENTIE.

F. N. te H. (G.) We zullen op uw wensch letten.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Pacsens en Moddergat, C. Vermaat, te Zetten. — Oostwold, H. de Lange, te Gaastmeer. — Winsum, S. H. Groeneveld, te Marrum.

AANGENOMEN: Veendam, F. G. Petersen, te Oude Pekela. — Wierden, en Rijssen, M. Ouendag, te Zevenbergen.

BEDANKT: Ulrum, W. Bouwman, te Ezinge — Montfoort-Linschoten, A. L. Ruijs, te Ooltgensplaat. — Gronau in Westfalen, J. J. Steinhart, te Wijhe — Grijpskerke, J. van der Sluis, te Andijk.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Oosterend op Texel, H. J. Israël, cand. — Spaarnwoude en Spaarndam, S. A. Baljon, cand. — Stellendam, en Den Bommel, A. M. den Oudsten, cand. te Utrecht. — Heerewaarden, P. W. Verkouw Az., te Geervliet — Pesse, G. Saraber, cand. te Utrecht. — Makkinga, G. A. van den Berg van Eijsinga, cand. te Hulst — Keppel, P. A. C. Douwes Jz., te Zuidwolde. — Wijnaldum, S. Miedema, te Beetgum. — Ruinen, J. Cannegieter, cand. — Kootwijk, J. J. Kooiman, cand. te Utrecht. — Uithuizermeeden, K. Onnekes, te Godlinze.

AANGENOMEN: Lettelbert, J. Swart, cand. — Oosterwold, E. J. Homoet, te Ouderkerk aan den IJsel — 's-Gravenhage, H. M. van Nes, te Rotterdam.

BEDANKT: Zoutkamp en Vierhuizen, C. Lijfering te Noordwijk — Wirdum, G. W. Planten, cand. te Wijhe. — Arnemuiden, A. M. den Oudsten, cand. te Streefkerk — Heteren, H. Feijkes Sr. te Dordrecht — Burgh, S. A. Baljon, cand. te Rotterdam — Sneek, H. R. Offerhaus, te Veenhuizen. — Blauwkapel, T. Lekkerkerker, te Kockengen. — Aalten, H. Smelt, te Haarloo c. a. — Berg-Ambacht, C. Eekhof, te Gouderak — Hoedekenskerke, D. Gerretsen, te Kolmschate — Rotterdam, J. Lammerts van Bueren, te Bannik — Zevenhoven, N. Schouwenburg, cand. — Wierum, J. Willemse, te Sloten. — Leerdam, C. J. Leenmans, te Zetten.

Advertentiën.

GETROUWD:

JACOB DAS Dzn.
Wedn. van CHRISTINA GEERTRUIDA RECTER

EN

MAGRIETHA MARIA WIJNNE,

die mede namens wederzijdsche familie hunnen hartelijken dank betuigen voor de vele blijken van belangstelling bij hun huwelijk ondervonden.

Utrecht, Elburg, 1 Augustus 1900.

Heden werden wij verblijd, door de voorspoedige geboorte van een *ZOON*.

D. KRUGER Jr.
M. KRUGER—GEURTS.

Opheusden, 1 Augustus 1900.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

EXCELSIOR.
Geïllustreerd Tijdschrift voor Neerlands Volk,
ONDER REDACTIE VAN
A. J. HOOGENBIRK
en
J. A. WORMSER.
Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pagina's en 12 Nrs. à 8 pagina's) *f* 3.50.

In de dit jaar verschenen Nrs. vindt men naar in Zuid-Afrika genomen photo's, de volgende platen: In het Joubertspark te Johannesburg. Gebarricadeerde winkel in Johannesburg. Vluchtende „Hervormers" in den spoortrein te Johannesburg. Boerencommando uit Pretoria naar Natal vertrekkende. Geestdrift bij het vertrek der troepen uit Pretoria naar Oranje-Vrijstaat. Aankomst van krijgsgevangenen te Pretoria, 22 October 1899. Aankomst van krijgsgevangenen te Pretoria, 1 November 1899. Een van de groote Creuzot-kanonnen der Boeren. Verzending van ammunitie uit Pretoria. Commandotrein te Pretoria. Aankomst van „Het Roode Kruis". Boeren in een veldtent bij Ladysmith. Kaapstad en de Tafelberg. Alkmaar (Z. A. R.)

Het eerste No. is door alle boekhandelaren als proefnummer te ontbieden.

Inhoud van het Nr. van 21 Juli 1900:

De gelijkenissen onzes Heeren; Op de eilanden; De Heks van Perlin; Uit het leven; (Een trouw boodschapper).

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER.
Amsterdam.
Pretoria.

BREEBAART's ORGELHANDEL,
Damrak 22, Amsterdam.
Vraag Catalogi.

JOHANNES KRAMER & Co.,
Dam 15–17 en Vijgendam 12, Amsterdam.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO ½ pCt. onder prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER,
Kalverstraat 154, Amsterdam.
THEOLOGISCHE en WETENSCHAPPELIJKE BOEKHANDEL.
BELLETRIE, Fransch, Duitsch en Engelsch. — BAEDEKERS, TAUCHNITZ' editie. — Textbooks. — Photographiën, enz. enz.
Neemt abonnementen aan op alle Tijdschriften in de moderne talen.
Direct verkeer met het buitenland.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.
Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 729.
Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.
Commissarissen:
Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE
Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.
De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen KAPITAAL en LIJFRENTE tot elk bedrag.

ORGEL
TE KOOP een nog zoo goed als nieuw Echt AMERIK. ORGEL, 11 registers. Fabrikaat STORY en CLARK, zonder gebreken, voor den spotprijs van *f* 125, alle dagen te zien bij W. KOOIJ, Tollensstraat No. 25, te *Rotterdam*.

Particulier land.
Voor een der schoonste en best gelegen PARTICULIERE LANDEN op Java (Ned. O.-Indië), waarop Koffie, Kina, Rijst en Theecultuur, wordt, tegen nader overeen te komen rente, aflossing, enz. als 1e HYPOTHEEK gevraagd 180 à 200 duizend gulden, zijnde nog niet de helft van de waarde, waarvoor dat land bij de verponding is aangeslagen. Combinatie niet uitgesloten. Brieven franco letter H., aan den Boekhandelaar J. J. BERENDS, te *Amersfoort*.

A. DE ROODE & Co.,
(SCHIEDAM, Opgericht 1878.)
FABRIKANTEN VAN
Oleïne en Loog.
Zeeppoeder en Vetloogmeel.
Prima qualiteiten, concurreerende prijzen

Alom verkrijgbaar:
Afrikaanders Krijgszang.
Op de bekende oud-Nederlandsche wijs
„Berg op Zoom! Houd u vroom!"
Aan de moedige strijders van Transvaal en Oranje-Vrijstaat,
opgedragen door eenige Nederlanders.
MUZIEK VOOR ZANG EN PIANO.
..... Dit lied trilt van leven, de woorden er in tintelen van innerlijken gloed, en het doet ons tot beschamens toe erkennen, hoe machtig onze vaderen door den poëtischen drang waren aangegrepen, zoo men dit lied vergelijkt met veel dat thans onder ons gedicht, zoo niet maar gerijmeld wordt.
Dit vers is *poëzie*, volkspoëzie, het is zoo, maar als zoodanig een brillant van het echte water.....
(De Heraut).
De netto opbrengst dezer uitgave wordt aangewend ten bate der Republieken.
Prijs f 0.10.
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER.
Amsterdam.
Pretoria.

Gereformeerd Gymnasium,
te Amsterdam.

Sedert de vorige opgave ontving de Vereeniging voor Voorbereidend Universitair Onderwijs de volgende giften.

Den Helder: H. N. *f* 1; F. C. H. *f* 1; C. d. D. *f* 0.50; G. B. Az. *f* 1; D. W. *f* 1; J. G. *f* 1; Wed. S. *f* 1. **Noord-Scharwoude**: C. M. *f* 1; D. B. *f* 1; N. N. *f* 1; C. B. Jr. *f* 1; K. H. *f* 1; A. B. *f* 1; J. J. *f* 1; P. V. *f* 2.50. **Broek op Langendijk**: D. K. *f* 1; C. W. *f* 0.50; J. d. G. *f* 0.50; A. d. B. *f* 1; J. B. Wzn. *f* 1; O. W. *f* 1; K. W. Jr. *f* 1; A. K. *f* 0.50; Wed. C. G. *f* 0.50; Mej. T. T. *f* 0.50. **Gorinchem**: Mej. H. L. *f* 2; J. d. G. *f* 0.50; J. S. *f* 1; H. J. v. A. K. *f* 2.50. **Baarn**: G. K. O. *f* 1; T. V. *f* 1; T. v. L. Wzn. *f* 1. **Driebergen**: W. M. *f* 1; A. M. *f* 1; Ad. M. *f* 1; G. v. L. *f* 0.50; C. d. B. *f* 1; P. F. *f* 0.50; H. D. Szn. *f* 1; H. D. *f* 1; J. v. R. *f* 2; H. v. H. *f* 0.50; N. N. *f* 0.50. **Zeist**: dam. H. *f* 3; W. V. *f* 1; W. J. v. N. *f* 1; J. v. Z. *f* 1; J. v. H. *f* 1; C. W. C. *f* 0.50; W. v. d. W. *f* 1; H. J. H. *f* 7.50; G. v. d. B. *f* 1; B. T. *f* 1; B. *f* 0.50; M. S. *f* 1; A. S. *f* 1; H. S. *f* 1; Mej. F. C. S. *f* 0.50; Mej. W. G. M. *f* 1. **Amersfoort**: G. v. d. W. *f* 1; M. B. *f* 1; B. J. B. *f* 1; J. S. *f* 1; E. v. S. *f* 1; R. v. d. B. *f* 0.50; S. K. *f* 2.50; Chr. P. *f* 10; D. R. *f* 1; J. K. W. *f* 1; Mej. I. C. v. S. *f* 1; Wed. J. K. *f* 1. **Zwijndrecht**: J. d. K. Jr. *f* 1; P. K. *f* 0.50; C. L. *f* 0.50; M. v. H. *f* 1; L. d. J. *f* 0.50; P. d. K. *f* 0.50; K. W. *f* 1; H. W. *f* 1; W. V. *f* 0.50; J. C. W. *f* 1; M. d. R. *f* 1; N. N. *f* 0.50; G. L. Gz. *f* 1; P. v. N. *f* 0.50; J. B. Az. *f* 1; P. S. *f* 1; J. E. *f* 0.50; P. S. *f* 1; Wed. T. K. *f* 2; L. v. L. *f* 2.50. **Barendrecht**: A. K. Jz. *f* 5; L. B. Lz. *f* 2; J. B. *f* 1; C. K. *f* 0.50; T. P. *f* 1; A. v. d. B. *f* 1; L. S. v. d. S. *f* 1; J. K. *f* 0.50; J. N. *f* 1; C. A. D. *f* 1; P. v. D. *f* 1; N. N. *f* 0.50; J. v. d. E. *f* 2; Wed. A. V. *f* 1; Wed. A. V. *f* 1. **Rijsoord**: Wed. P. d. K. *f* 1; M. d. K. *f* 0.50; C. R. *f* 0.50; A. v. B. *f* 1; J. v. N. *f* 2.50; N. N. *f* 1; A. v. N. *f* 1. **Barneveld**: Wed. H. v. E. *f* 2; Mej. A. t. H. *f* 1; B. v. E. *f* 1; D. R. *f* 1; W. D. *f* 1; L. J. K. *f* 1; H. S. *f* 0.50; R. S. *f* 2.50; M. J. K. *f* 1; H. J. B *f* 1. **Apeldoorn**: G. B. *f* 0.50; T. S. K. *f* 1; I. H. F. *f* 1; A. V. *f* 2; H. v. d. H. *f* 0.50; L. V. *f* 1; Mej. H. *f* 2.50; Mej. N. N. *f* 1; Wed. K. *f* 1; Wed. J. J. V. *f* 1; Wed. J. V. *f* 2.50; F. W. G. T. *f* 1. **Soest**: J. d. R. *f* 1; G. v. d. V. *f* 1; H. W. *f* 0.50.

N.B. Niet vermeld zijn hier de bijdragen waarover per quitantie wordt beschikt.

VERSCHENEN:
DE POST-ACTA
OF
Nahandelingen van de Nationale Synode van Dordrecht
in 1618 en 1619 gehouden.
Naar den authentieken tekst in het Latijn en Nederlandsch uitgegeven en met toelichtingen voorzien enz.
Eene historische studie
DOOR
Dr. H. H. KUYPER.
PRIJS. . . . f 6.—.
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
BOEKHANDEL
VOORHEEN
HÖVEKER & WORMSER.
Amsterdam.
Pretoria.

Levensverzekering-Bank „KOSMOS,"
gevestigd te ZEIST (Prov. Utrecht).
Goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 Februari 1862.
Directie: Jhr. F. H. VAN DE POLL en Jhr. F. VAN REENEN.
Volteekend Maatschappelijk Kapitaal *f* 1,800,000.—.
Ultimo December 1899 bedroegen:
Het verzekerd kapitaal ..... *f* 54,853,510.—
Het waarborgkapitaal ..... „ 11,358,859.95
De uitbetaalde verzekeringen ..... „ 10,723,109.32
(Het aandeel in de Winst voor verzekerden van minstens *f* 1000.— verzekerd Kapitaal bedroeg over 1899 10 pCt. der Jaarpremie, uit te keeren na twee jaren bestaan der verzekering).
Verzekeringen van Kapitalen bij overlijden en bij leven. Gemengde Verzekeringen. Uitzetverzekeringen. Studiebeurzen. Lijfrenten. Pensioenen,
volgens tarieven, welke naar de nieuwste gegevens berekend zijn.
Gunstige voorwaarden voor verblijf in Oost- en West-Indië.
Prospectussen en Formulieren kosteloos verkrijgbaar ten Kantore der Maatschappij te *Zeist*; bij Heeren Inspecteurs en Heeren Agenten.

Boek- en Courantdrukkerij:
DE ROEVER KRÖNER & BAKHUIS,
Amsterdam.